

Ting, der afgiver Pantesikkerhed for Laanene, er forsikrede, og at Staten har Adgang til at kontrolere, at Forsikringen til enhver Tid er holdt i Orden. — Endvidere er der foretaget den Forandring, at det Minimumstal af Medlemmer, der kræves, er nedsat fra 30 til 25. Dette forøger jo ikke Sikkerheden, men jeg mener heller ikke, det formindsker den i en saadan Grad, at der er Grund til at blive betænkelig. — Endelig er under Hensyn til den Dyrtid, som mærkes paa alle Omraader, Maksimum for Laan til en enkelt Fisker forhøjet fra 3 000 til 3 500 Kr.

Dette er de væsentligste Ændringer, der er foretagne, og da jeg blev bekendt med disse Ændringer under Forhandlingerne i Folketinget, udtalte jeg, at jeg kunde tiltræde dem alle, og Udvalgs Nedsættelse blev derfor ikke paakrævet, men Ændringerne blev indført ved anden Behandling i Tinget. Nu skal jeg indrømme, at den Fremgangsmaade under Behandlingen af en Sag i selve Tinget at indsætte Ændringer ikke altid er anbefalelsesværdig; jeg er ikke saa kendt med de Ting, og jeg burde maaske have været mere forsigtig. Det har i alt Fald vist sig, at det ikke er gaaet for sig, uden at der er indløbet Fejl i Lovforslagets Affattelse. Der findes en saadan Fejl i § 4, idet Udtrykket „Magistraten i København og Amtmanden udenfor København“ er blevet bibeholdt, medens det er strøget de andre Steder, men paa dette Punkt skal jeg tillade mig at stille Ændringsforslag ved Sagens anden Behandling i dette Ting.

Jeg tror hermed at have omtalt de vigtigste Forhold vedrørende dette Lovforslag og tillader mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Maegaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har. Det er jo for største Delen en gammel Bekendt, som ogsaa nærmere udviklet af den højtærede Landbrugsminister. Der forekommer i Lovforslaget 3 Former for Udlaan til Fiskerbefolkningen; de to Former har vi haft i tidligere Lovgivning, den tredje er ekstraordinær og ny. Om de to første skal jeg ikke udtale mig. Jeg har det samme Syn paa Forholdet som den højtærede Landbrugsminister, at de ikke vil faa særlig praktisk Betydning nu, idet der sikkert er yderst faa, som under de foreliggende Forhold, de herskende Dyrtidsforhold og de vanskelige Afsætningsforhold, anskaffer nye Baade og nyt Materiel; men i Betragtning af, at der kunde være enkelte, som ønskede at komme ind under denne Lovgivning ogsaa i

indeværende Finansaar, finder jeg det rigtigt, at Loven faar den Udstrækning, der her foreslaas.

Den tredje Laaneform, som er foreslaaet her, er, som nærmere udviklet af den højtærede Landbrugsminister, ganske ny, idet man foreslaar at anvende et Beløb paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Udlaan til Fællesforetagender indenfor Fiskerbefolkningen til Anskaffelse af Produktionsmidler. I og for sig er jeg ingen Modstander af dette; jeg vil tværtimod anbefale, at man støtter dette Forslag fra Landbrugsministeren; men paa den anden Side vil jeg dog gøre opmærksom paa, at „Fællesforetagender“ jo er et noget bredt Begreb, og selve Omtalen af denne Laaneform i § 1, 2det Stykke, er saa kortfattet og saa lidet uddybet, at jeg synes, der kunde trænges til en nærmere Præcision af, hvad det er, der tilsigtes, og hvorledes man f. Eks. vilde tænke sig den Sikkerhedsstillelse, som jeg gaar ud fra, Staten maa fordre for de Midler, den stiller til Raadighed. Det staar der intet om. Der staar ganske kort, at der stilles $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Udlaan til saadanne Fællesforetagender, og saa angives der, hvorledes Afbetalingsvilkårene og Forrentningen skal være. Det er efter min Opfattelse noget lidt. Jeg vilde have sat Pris paa, at denne Form for Laan ligesom de to andre Former, der omhandles i Lovforslaget, havde været noget nærmere forklaret i de øvrige Paragraffer, og da det synes, at Lovforslaget alligevel skal undergaa en Ændring, som ganske vist kun er formel, vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke kunde lade sig gøre ogsaa at faa en Tilføjelse til § 1, 2det Stykke, der gik ud paa at fastslaa, at Vilkårene, hvorunder Laanene gives, nærmere fastsættes af Landbrugsministeren under Hensyn til den Sikkerhed, Staten maa fordre for disse Laan. Jeg vil ikke absolut paastaa, at disse mine Ord er dem, der skulde staa i Loven, men jeg henstiller kun at indsætte en Bestemmelse af dette eller lignende Indhold. Jeg skal imidlertid anbefale, at denne tredje, denne nye og ekstraordinære Form for Laan, som den højtærede Landbrugsminister her har omtalt, bliver vedtaget. Vi har tidligere her i Rigsdagen beskæftiget os med Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Produktionsmidler til Fiskeriet. Det er direkte Tilskud, vi saaledes har været inde paa tidligere, og det glæder mig, at man nu kommer bort fra denne Form og gaar over til at yde det, man vil yde, i Form af Laan, saaledes at det Erhverv, der opnaar disse Begunstigelser fra Staten,